

Överste T Stålhandske, chef för F 12, överlämnar divisionen till överste B Bellander, chef för F 21.

Allvädersjakt till Norrland F 21 uppnår flottiljstorlek

Norrbottens flygbaskår F21 i Luleå har den 1 oktober i år tillförts en allvädersjaktdivision. Kåren som sedan 12 år tillbaka omfattat en spaningsdivision har nu alltså blivit dubbelt så stor. Allvädersförbandet har överförts till F21 från Kalmar flygflottilj. Med anledning av detta berättar nedan en F21-förare om kåren av 1 dag. Ett lag ur det till kåren överförda förbandet har för övrigt nyligen gett F21 en första inteckning i generalmajor Folke Ramströms vandringspris i raketskjutning för jaktförband. (Om raketskjutningstävlingen berättas på sid 18).

Flygtjänsten vid F21 präglas liksom allt annat av de "speciella förhållandena i övre Norrland", ett diffust begrepp som norrlänningen gärna använder i debatter för att understryka att hans önskemål är berättigade och bör bli tillgodosedda.

Det är dock så att mångt och mycket här uppe är "speciellt". Vi är t e relativt ensamma i luften, vilket gör att vi blir lätt omtumlade när vi efter någon tids vistelse i Norrland tar en tripp nedåt Sydsverige och hör och ser flygplan överallt. Men vi rör på oss och även de mest inbitna "halvklappar" är numera helt vana vid att anförtro sig åt Radar Ost, Svea Radar och vad de nu heter alla hjälpsamma röster som uppfyller mellansvenskens flygtillvaro.

Vi har utomordentliga möjligheter att träna lågflygning. Även om vi - som många sydliga förband under vinterbaseringsarna tror - inte kan härja fritt över små byar och i Älvdalar.

SKJUTMÅL FÖR STRIDSBOMBER

Vi har ett skjutmål i utkanten av ytterzonen som är ett av de få där fällning av stridsbomber är tillåten och där vi har både skolmål och tillämpningsmål för akan- och raketskjutning. Ca 15 mil väster om oss finns ett annat mål där det torde bli möjligt att anfälla med taktisk frihet.

Vi är väl det enda förband som i större utsträckning kan träna mörkerflygning under tjänstetid. Man behöver således inte se mörkt på förhållandet att flaggan halas redan omkring kl 13 under oa en månad kring jul. Detta kan även innebära vissa fördelar.

Huvudkomponenten i bansystemet på Kallaxfältet är bana 14-32 som mäter 2200 meter i längd. På vintern då utrullningsstråkorna snöröjs har man 2700 meter att rulla på. Inflygningsljus och banbelysning är fullt moderna. Navigeringshjälpsedel finns det gott om och PAR får kåren i början av 1962.

Stridslednings- och luftbevakningsorganisa-

tionen är omfattande och tjänsten domineras till stor del av de problem som områdets stora geografiska utsträckning medför. För att besöka de längst bort belägna kompaniömrådena får strilchefen färdas ca 50 mil.

Basorganisationen är synnerligen omfattande. Vi har för vår egen dagliga flygtjänst två kompanier. Härutöver finns en basbataljon, ett samlingsbegrepp för en handfull befäl och ca 250 vpl med vilka F21 skall hjälpa till att sätta upp basförband på krigsbaser i övre Norrland under baseringsperioderna.

OMFATTANDE VPL-UTBILDNING

Totalt utbildas vid F21 årligen 650 vpl. Detta sätter utbildningsorganisationen på stora prov, något som regelbundet avspeglas i F21:s förfrågningar efter utbildningsbefäl. Den stora mängden innebär dock inte att baskompanierna vid Kallax har obegränsad förmåga att ta emot gästande förband söderifrån. Detta är beklagligt ty vi vill gärna att folk kommer upp och ser hur vi har det.

För att kunna härbärgera det nya kompaniet har en jättehanger på 216 x 50 m byggts under 1961. Den är den största "överjordiska" anläggning som uppförts genom Fortifikationsförvaltningens försorg. Byggnaden är imponerande och funktionellt skön att beskåda. Vi hoppas att den också skall tåla snön och kylan.

Vi har en materielavdelning som sannolikt är den största i flygvapnet. Den omfattar bl a 10 ingenjörer och ett 100-tal kollektivavtalsanställda. Den betjänar två krigsflygplantyper och lämnar service åt arméns helikoptrar i Boden. I organisationen ingår en regional televerkstad med ansvarsområde ända ned mot Östersund. En viss uppfattning om uppgifterna vid F21 och dess Avd VI får man då man erfar att 15 - 20 % av flygvapnets totala bestånd av stamfordon finns vid F21.

Slutligen har vi äran och nöjet att vara värdförband för fjärde flygeskadern, flygvapnets regionala myndighet i Norrland.

Allt detta gör att F21 av idag är rätt olika det F21 som fanns under 1940-talet. Utvecklingen har gått fort.

Kanske är det som någon har sagt: Utökningen av F21 under de sista åren är den största förstärkning av Norrlands försvar som skett på mycket länge.

Nedan: Divisionschefen kapten Bild kommanderar givakt och förbimarsch.

Ovan: U blå anländer till F 21.
Nedan: Nya hangaren.

